

S velikou „vyzpívanou“ vděčností

už můžeme jen vzpomínat na uplynulý advent a sborové Vánoce. Je to vždy mimořádné období, plné, přeplněné vším možným. Nejvíc radostí ... a kéž by jí bylo víc a dlouho nás provázela.

Pro mě z těch svátečních nedělí i dní vystupují vždy silně dvě události. Jednou z nich jsou pečlivě připravovaná setkání zaměstnanců ve středisku ve Stodůlkách s rodiči dětí a dětmi samotnými, tedy jejich vánoční besídky. A tou druhou je vánoční slavnost, připravovaná a provedená našimi dětmi ve sboru. I tentokrát jsme viděli a zažili mimořádně vydařený „kus“. A při vzpomínce na nejmenší sólisty houslisty, kteří opět pásmo ozdobili, nejde nezapomenout na to množství krásné muziky, kterou jsme schopni se z vlastních sil obklopit a navzájem se potěšit. Patří do ní každý jednotlivý hlas účastníka bohoslužeb při zpěvu vánočních písní (přezpívali jsme letos téměř všechny z našich zpěvníků, všiml jste si?), přes děti, k Naším pěvcům až po ad hoc sestavená různorodá doprovodná „teta“ kolem varhan s našimi výbornými varhaníky za nimi (termín „teta“ je zkratkou pro kvarteto, kvinteto, sexteto atd. □ □)

Takto posílení máme vykročit do nového roku. V celosvětovém církevním dění je leden určen pro ekumenické sblížení křesťanů. Mám radost, že se nám zdařile rozvíjejí kontakty mezi duchovními na Praze 6. Chceme se setkávat dvakrát do roka; třetí „historické“ setkání se konalo v listopadu u nás v Dejvicích a z počátečního počtu dva faráři v prosinci 2016, jsme se o rok později sešli v počtu deseti.

Setkání duchovních jednotlivých církví je jistě chvályhodná záležitost, ale to podstatné v kontaktech napříč církvemi je setkávání jednotlivých křesťanů. Budeme k nim mít příležitost i my. Týden modliteb za jednotu křesťanů je

Obsah čísla:

1-S velikou „vyzpívanou“ vděčností | 3-Výtah z jednání staršovstva | 5-Mudrci od Východu | 6-Maraton psaní dopisů | 7-Radostník | 8-Sýrie v naději návratu k míru. Za jakou cenu? | 10-Jubilanti v lednu | 11-Dobrodružství faráře z Glasgow v České republice | 13-Novoroční proměna mládeže | 13-Křesťanská služba | 14-Umění říkat „NE“ | 16-Kalendář na leden 2018

plánován na leden, jeho mottem je věta „Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle“ (Ex 15,6) a pro letošek jej připravili křesťané z Karibiku.

Sousední římsko-katolická farnost u sv. Gotharda nás zve na ekumenické bohoslužby konané 27. ledna od 17 hodin. Loni jsme na nich – překrásných - z našeho sboru byli čtyři...

Důvodů pro rozvíjení vzájemných ekumenických kontaktů je více. Jeden z nich považuji za docela okrajový, ale v době, kdy se opakovaně – jako křesťané i církve i příslušníci jiných náboženství v České republice – stáváme terčem chytráckých, populistických, lživých, demagogických a urážlivých manipulací a útoků z úst volebních kandidátů i politiků – nabývá pro mě na významu. Ten plánovaný týden skrývá ve svém názvu dvě důležité křesťanské výsady i povinnosti – modlitbu a jednotu.

Pavel Ruml

KONCERT PODANÉ RUKY

ekumenické setkání farností a sborů na Praze 6
sobota 27. ledna 2018 v 17 hodin
kostel sv. Gotharda, Krupkovo náměstí, Praha 6 – Bubeneč
zpěv: Jana Sibera, Václav Sibera (sólisté Opery ND Praha); varhany: Ludmila Juránková

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 7. 12. 2017 v 19:00

1. Duchovenská práce a další shromáždění ve sboru (viz Souterrain a sborový web)

26. 1. – 28. 1. – pobyt konfirmandů na Hvozdnici (se Střešovicemi)

27. 1. – ekumenické bohoslužby – sv. Gothard – 17:00 hod.

27. 1. - ekumenický ples 19:00 hod.

2. Křesťanská služba

- je připraven seznam lidí k navštívení, v ohláškách jsou členové sboru oslovováni, aby navštívili lidi z jejich okolí nebo někomu napsali dopis

3. Středisko Diakonie Praha

- text smlouvy o partnerství – schválen, statutáři podepíší

- v lednu do DR volíme 3 členy + 3 náhradníky, v tom 1 + 1 zástupci zaměstnanců

4. Finanční záležitosti T. Černohorský

- seniorátní adventní sbírka na Milíčovu kapli – již 3. 12. – dodatečně schválen termín, vybralo se 3 837,- Kč

- 25. 12. sbírka pro bohoslovce a vikariát

- náklady na „kávy a čaje“ roční náklady 6 000,- Kč – do Souterrainu uveřejňovat postupně informace o tom, co kolik stojí (drogerie, mycí prostředky, kancelářské – papír...)

- žádost o grant MK ČR na "Dejvické křeslo pro hosta" ve výši 47 tisíc Kč (v rámci programu Podpora významných kulturních aktivit církví a náb. spol.) – dosud nemáme odpověď

- DaRP pro projekt „Truhlářská“ – grant jsme obdrželi, po oficiálním vyrozumění se podepíše smlouva

- děti dostanou k Vánocům stolní fotbal a čokoládu

5. Hospodářské záležitosti

- nutné instalátorské práce – P. Hejl – stav – hotovo (invalidní záchod), plus výměna objímek u několika světel, děkujeme !!!

6. Nové uspořádání bohoslužeb od začátku 2018

- sbírka do košíčků „po sále“ – v lednu staršovstvo rozhodne o doporučení či ne
- schváleno zapojení náhradníků do presbyterské služby
- v roce 2018 nás čekají tři sborová shromáždění (VSS – na jaře, volby druhého faráře - na jaře a staršovstva - podzim) – možnost případného sdružení prvních dvou

7. Druhé farářské místo

- zahájena diskuse o volbě 2. farářky na poloviční úvazek

8. Další úkoly

- sborový kalendář 2018 – s plánovanými akcemi (NP, koncerty, bazary, Křeslo ...) – připraví M. Študentová
- zvětšení počtu vaření polévek pro bezdomovce v r. 2018 (2x polévka, 2x chleby cca 5.000,- Kč) - schváleno
- doplnění kávových služeb – daří se doplňovat nejen sestry

9. Z došlé pošty

- setkání presbyterů na SR 24.3.2018 – v březnu ještě připomenout
- kurs pro starší mládež a střední generaci – Sola fide Janské lázně 7.-13. 1. 2018
- výzva pomoci sborům ústeckého seniorátu – Duchcov, Louny, Žatec,... - na pořadu v lednu 2018
- nabídka koncertů – S. Klecandr, O. Halama – 2018 odsouhlaseno

10. Různé:

- uklízečka – smlouva podepsána
- byl odeslán text do sborníku Církev v proměnách času III – na vědomí viz příloha
- možnost návštěvy starých členů sboru jednu neděli v postním období, adventu
- TICHŮ – J. Stoklasová – znovu si ujasnit, zda je pro nás zklidnění a ticho před a po bohoslužbách důležité; každý presbyter si rozmyslí, co je pro něj podstatné – diskuse bude probíhat v lednu 2018
- Amnesty International – D. Molnár – vybráno 6 osobností, které je možno v roce 2018 podpořit
- sborový časopis – snížení počtu výtisků ze 120 na 100, lednová uzávěrka posunuta na 2. 1. 2018
- schůze výboru zahrádkářů – operativní porada v pátek, 200,- Kč za setkání

11. Aktivity br. faráře

- ekumenická snídaň v Dejvicích – 22. 11. – stoupající účast farářů (9) z Prahy 6
- náboženství Suchdol – tento rok se nebude konat (řím. kat. děti – postupují přípravu na sv. přijímání ve svých farnostech)

Mudrci od Východu

Četli jsme to o Vánocích mnohokrát i mnozí i letos: „Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Tři věty z druhé kapitoly Matoušova evangelia, sepsaného snad v Antiochii, v syrské židovsko-křesťanské komunitě, které byly později označeny jako její první dva verše. Před 14 lety jsem už do našeho sborového zpravodaje Souterrainu o mudrcích psal, v příspěvku nazvaném „Kam půjdeme?“. Odpověď zněla: „Půjdem' spolu do Betléma.“ Psal jsem i o pastýřích, ale ti už se - v našem tradičním pojetí - do Betléma vydali o Vánoční noci. Mudrci jsou teprve na cestě a napřed do Jeruzaléma a pak do Betléma teprve dorazí o svátku Zjevení Páně neboli Epifanias (lidově Tří králů), který se slaví 6. ledna. Můžeme se dočíst o tom, že obsahem tohoto svátku je zjevení Krista pohanům, které se odehrálo, když se mudrci od východu přišli do Betléma poklonit narozenému Mesiáši.

Tři králové, ve skutečnosti tři mudrci, respektive mágové, jak se píše v řeckém originálu Nového Zákona, přicházejí o dva týdny později, protože jdou zdaleka. V mudrcích přichází intelektuální elita celého tehdejšího světa. Někdo možná dnes nad jejich hvězdářstvím a hvězdopravectvím zakroučí hlavou, někdo se možná i ušklíbne. Ale zkuste si dnes večer v klidu doma u stolu sami spočítat, kdy nastane nejbližší zatmění Slunce a Měsíce. Oni - chaldejští či kaldejští hvězdáři - to uměli. A bez kalkulačky. (Kdo ta nejbližší zatmění Slunce a Měsíce nevypočítá a potichu se ušklíbl nad mým výrazem „intelektuální elita“, měl by se v duchu mudrcům omluvit.)

Mudrci uviděli hvězdu a pochopili, že jim bylo dáno dožít se něčeho, co tu ještě nebylo a co se již nikdy nebude opakovat. Mudrci nám i přes vzdálenost dvou tisíc let jasně vzkazují, že inteligence a vzdělání se nemusejí, i když se to někdy tak zdá, vůbec míjet s moudrostí, a dokonce ani s pokorou.

Co udělali mudrci? Všechno nechali a vyrazili za hvězdou, která je vedla a dovedla až do betlémské stáje. Šli spolu do Betléma. Mudrci nejsou vůbec pyšní na svou moudrost, ale klaní se Jezulátku a přinášejí mu své vzácné dary. Na rozdíl

od mnoha jiných, minulých, současných i budoucích „mudrců“, oni dobře vědí, že žádná lidská moudrost svět nespasí. Musím se Vám přiznat, že mám příběh o mudrcích putujících do Betléma moc rád.

Daniel Heller

Maraton psaní dopisů - akce Amnesty International

Na třetí adventní neděli 17. prosince jsme se jako sbor připojili k mezinárodnímu Maratonu psaní dopisů - akci pořádané celosvětově organizací Amnesty International. Každý prosinec jsou od roku 2002 kanceláře prezidentů, ministrů nebo ředitelů věznic zaplavené miliony dopisů z celého světa, ve kterých lidé požadují spravedlnost a lidská práva pro vybrané případy Amnesty.

„15 let Maratonu psaní dopisů dává lidem naději v jejich nejtemnějších chvílích. Představte si, že jste ve vězení nemocní a chodí vám tisíce dopisů podpory a solidarity. Nebo zjistíte, že lidé po celém světě stojí za vámi ve vašem úsilí o spravedlnost za zavražděného příbuzného. Psaní dopisů může skutečně změnit životy,“ říká Salil Shetty, generální tajemník Amnesty International.

„Obránci lidských práv po celém světě jsou pod tlakem a kriminalizováni pouze za to, že vyjadřují své názory online nebo chrání životní prostředí. A proto je letos důležitější než kdy jindy, abychom jim ukázali, že nejsou sami. Maraton psaní

dopisů posílá úřadům účinnou zprávu o tom, že je sledujeme. Ačkoli můžou být schopni zastrašovat, cenzurovat nebo věznit jednotlivce, nemůžou umlčet miliony lidí na celém světě, kteří jsou s nimi solidární."

V průběhu příprav sborového oběda a při kávě po něm mnozí usedli k psaní dopisů, někteří si brali podklady k sepsání domů. V krabici na hotové dopisy se nicméně nakonec sešlo celkem 84 obálek. 63 z nich byly dopisy apelující na zodpovědné strany případů porušování lidských práv, 21 pak bylo dopisů solidarity určených dotyčným přímo. Sbirka na úhradu poštovného vynesla 3 189,- Kč. Po úhradě poštovného nakonec zbylo celkem 853,- Kč - tato částka byla zaslána na účet naší národní pobočky Amnesty International ČR.

K 30. 12. bylo v rámci Maratonu psaní dopisů na celém světě sepsáno a odesláno celkem 1 840 710 dopisů, což je na letošních šest vybraných případů úctyhodná částka.

Všem, kdo se do této akce zapojili, patří veliký dík.

Pokud Vás akce zaujala a chcete si o ní přečíst více, je to možné například zde: www.amnesty.cz/news/4091/maraton-psani-dopisu-2017-amnesty-porada-nejvetsi-svetovou-kampan-za-lidska-prava

Pokud sami chcete přispět na činnost Amnesty International ČR, zde je bankovní kontakt: 5011017070/0100, Komerční banka

Daniel Molnár

Radostník

V neděli 31. prosince měl bratr farář Pavel Ruml hezké kázání o smíchu a úsměvu. Rozdělil smích do několik kategorií.

Smích posměšný, zlý, jedovatý, který zraňuje, další smích je veselý, nečekaný, situační, není v něm nic zlého ani smutného, dokonce prý takový smích i léčí. Ten třetí smích je šťastný, je to spíš úsměv – nemusí být příliš veselý ani nápadný.

Na našich tvářích se objevuje z vnitřního pocitu blaha a spokojenosti. Čtvrtý smích je nejdůležitější a vzniká spojením dvou výše uvedených – smíchu veselého a šťastného. Zpočátku plný absurdit a nepravděpodobných příběhů, které se nakonec stanou skutečností. Takovému smíchu se říká víra.

Je to ale zvláštní náhoda. Já jsem totiž právě v tento den přinesla na posezení ke kávě a čaji koláč zvaný „radostník“. Už několik let jsem na něj myslela a chtěla ho upéct, ale nevěděla jsem jak. On se totiž kdysi pekl na středním Slovensku na svatbách a křtinách. Proto radostník. Pokaždé, když se někdo vdával, ženil, nebo se narodilo dítě a táta je oddával nebo křtil, k nám na faru přinesli ten koláč, který se pak krájel a dával se i kostelníkům jako výslužka. My s bratrem jsme ho měli moc rádi.

Zavolala jsem kamarádce na Slovensko, ale už ani ona, ani nikdo z jejích známých recept na radostník neměl. Využila jsem internetu a zadala si heslo „radostník – recept“. Vyplatilo se. Myslím, že se koláč povedl. Má stejnou chuť, jakou jsem si pamatovala ze svého dětství.

Když jsem pak viděla, jak se sestry a bratři spokojeně usmívají při konzumaci radostníku a přípitku, který jsme měli na závěr roku 2017, měla jsem radost a usmívala jsem se taky. Protože ty úsměvy patřily do té třetí kategorie z nedělního kázání.

Přeji všem krásný a požehnaný rok 2018 plný třetích a čtvrtých smíchů a úsměvů,

Nad'a Sleziaková

P. S.: Na žádost několika sester připojuji recept na radostník.

Budeme potřebovat:

1kg mouky (1/2 kg hrubá a 1/2 kg hladká)

trochu soli

5 polévkových lžic krystalového cukru

15 dkg změkklého másla

1 vanilku nebo vanilkový cukr

1 kostku droždí

3 celá vejce

mléko – tolik, kolik ho přijme mouka

Z mléka, trochy cukru a droždí připravíme kvásek. Do mísy dáme všechny přísady, přidáme kvásek a s mlékem vypracujeme sladší těsto, které by nemělo být ani tuhé, ani příliš řídké. Necháme ho na teplém místě vykynout. Když hezky vykyne, asi dvě třetiny zlehka upravíme do připravené vymaštěné formy. Z poslední třetiny vyrobíme 3 – 4 copánky a položíme je na koláč. Necháme ještě

asi 15 minut kynout, potřeme roztopeným máslem a upečeme. Hotový, ještě teplý koláč znovu potřeme roztopeným máslem.

Sýrie v naději návratu k míru. Za jakou cenu?

Dne 23.listopadu usedla na dejvické „křeslo pro hosta“ mladá lékařka, paní Samíra Sibai. Po otci je Syřanka, po matce Češka. Narodila se zde a prožila zde prvních 5 let, pak se celá rodina odstěhovala do Sýrie. Samíra je praktikující muslimka a její život v předválečné Sýrii ukazuje na bezproblémové vztahy mezi lidmi různých náboženství. Poprvé jsme se setkali s někým, kdo po nadějném

období „syrského jara“ prožil hrůzy občanské války a poté i apokalyptické řádění tzv. Islámského státu proti všem „nevěřícím“. Za ně byli považováni nejen křesťané, ale především i nefanatičtí stoupenci majoritní muslimské víry. Přednášející na začátku ukázala s pomocí fotoprezentace běžný život v Sýrii v době míru, se zdůrazněním na tradici příbuzenské pospolitosti, jak ho znala v době svého dětství a dospívání. Lze konstatovat, že životní styl v této zemi s úžasnou kulturní historií nebyl zas tak odlišný od našeho. A to včetně totalitního režimu presidenta Háfize Asáda. Bohužel jeho nástupce v prezidentské funkci od roku 2000, syn Bašár, se chová obdobně, ne-li hůře, mimo jiné i tvrdým potlačáním „syrského jara“. Paní Samira i její nejbližší rodina byla okolnostmi donucena emigrovat. V další části fotoprezentace ukázala současné trosky domovů své rodiny i četných příbuzných, z nichž někteří se stali přímými oběťmi Bašárova režimu. Potýká se se zásadní otázkou - co bude dál, kdy se bude moci vrátit bez obav o svůj život do Sýrie a vybudovat si tam nový důstojný domov? Zdůraznila i obavu, že ruská „putinovská“ pomoc v boji proti IS je zároveň zaměřená na udržení Bašára Asáda u moci, a totalita a persekuce jeho politických oponentů bude pokračovat. Závěr přednášky i následné diskuze byl věnován hledání možné pomoci zdevastované zemi. Tato těžce zkoušená země je také domovem desetitisíců křesťanů, z nichž mnozí dodnes hovoří aramejštinou, jazykem Kristovým, a v biblickém městě Antiochia (dnes je to Antakya v Turecku) založil apoštol Petr patriarchát a apoštolové Pavel a Barnabáš zde v roce 42 po Kristu založili první křesťanský sbor.

Dovětek: pár dní po přednášce dr. Sibai byla oficiálně ohlášena vojenská porážka Islámského státu. Lze doufat, že se něco změní ...?

Václav Petříček

Jubilanti v lednu

Milada ŠINDLEROVÁ	95 let	Jana PAPOUŠKOVÁ	80 let
Vladislava POTUŽÁKOVÁ	90 let	Jan CHLEBOVSKÝ	80 let
Milan BALCAR	85 let		

Já s vámi jsem po všechny dny.

Matouš 28,20

Od 6. listopadu do našeho domu a sboru přibyli noví sousedé – návštěvníci ze Skotska, manželé Mary a David Sinclairovi. Již v říjnu o jejich poslání vyšla zpráva v aktualitách na webových stránkách Skotské církve. Překlad tohoto článku Vám nyní níže přinášíme.

Publikováno 26. 10. 2017 na webu Skotské církve:

<http://www.churchofscotland.org.uk/>

tj. přímo zde:

http://www.churchofscotland.org.uk/news_and_events/news/2017/czech_republic_adventure_for_glasgow_minister

D. Molnár

Dobrodružství faráře z Glasgow v České republice

Farář z Glasgow se účastní nové náročné role v České republice

Rev Dr David Sinclair stráví příští čtyři roky v Ekumenickém oddělení Ústřední církevní kanceláře ČCE v Praze. Zaměří se na družební vztahy mezi českými sbory a církvemi v Anglicky mluvících zemích. Dr Sinclair bude organizovat zahraniční návštěvy v České republice a bude se věnovat návštěvníkům po jejich příjezdu.

Další programy a kampaně, vztahy a konexe budou součástí práce dvaadesátiletého faráře způsobem a v čase, kdy budou potřeba největší protestantské církvi s více než 260 sbory v zemi.

Dr Sinclair, který byl farářem Wellingtonského farního kostela v Glasgow od roku 2008 do září 2017, sděluje, že se spolu se svou ženou Mary těší na emigraci od 6. listopadu.

Přínos

Coby bývalý senior seniorátu Glasgow (v Angličtině výraz „moderator of presbytery“) a tajemník Církevní a sociální rady Skotské církve Dr Sinclair dodal, že nastal správný čas pro novou výzvu před odchodem do důchodu.

„Těším se na mou novou roli, bude to něco jiného,“ řekl.

„Moje práce spočívá v doprovodu a v pomoci k tomu, aby ČCE vnímala podporu, vnímala, že se s ní počítá a že přispívá do širšího církevního světa.“

Dr Sinclair od nynějška až do konce roku začíná s intenzivním kurzem Českého jazyka společně se svou manželkou, bývalou učitelkou, se kterou má dvě děti.

Dědeček čtyř vnoučat sdělil, že jeho pracovní role, kterou financuje Rada světové misie Skotské církve, také zahrnuje práci s mezinárodními subjekty a napomáhání k úspěšné spolupráci odlišných denominací.

„Budu odpovědný za udržování a rozvoj družebních vztahů mezi českými a skotskými sbory a dalšími sbory v anglicky mluvících zemích,“ dodal Dr Sinclair.

Českobratrská církev má vazby k Luterské církvi a farář Sinclair a jeho manželka mají v rámci své misie vazby na senioráty (v Angličtině výraz „presbytery“ – územní jednotky Skotské církve) Perth a Inverness.

Dr Sinclair, který vyrostl ve městě Stirling, sdělil, že prožíval s velkou radostí svou předchozí práci ve sboru Wellingtonského kostela v Glasgow. Wellingtonský sbor je v současnosti neobsazen.

„Je to výborné místo k žití, má velmi živý mezinárodní sbor, pracující se studenty z University v Glasgow,“ dodal.

„Kazatelské místo ve Wellingtonu by bylo skvělé pro někoho s vizí, představitivostí a energií posouvat věci dopředu.“

Světská pout'

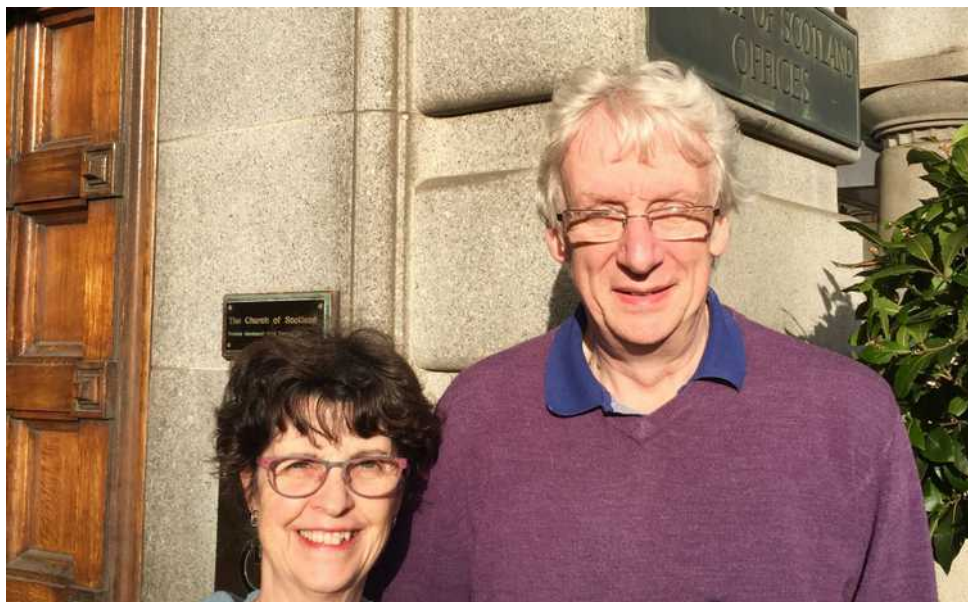
Tajemník Rady světové misie Skotské církve Rev Ian Alexander poukazuje na „mnoho různých prvků“ jež má Skotská církev ve svých vazbách na Českobratrskou církev evangelickou.

„Sbory si budují pozitivní a vzrušující vazby ve vzájemných družbách,“ doplnil.

„Existuje sdílení prostřednictvím českých duchovních, kteří přicházejí na jeden rok pracovat do Skotska – společná účast na rodinných a mezinárodních táborech, vzájemná podpora svých praktických svědectví a zapojení se do společnosti – zde zejména v tématech obchodování s lidmi a podpory uprchlíků.“

„Máme velkou radost, že David a Mary půjdou podpořit práci ČCE v prohlubování jejích vazeb se sbory ve Skotsku stejně tak jako s ostatními církvemi ve světě.“

„Všechny tyto aspekty naší společné práce jsou radostné věci naší světské pouti při společném budování „těla Kristova“ a při společném hledání jak svědčit naší víru v našem světě.“

Novoroční proměna mládeže

Na předvánoční schůzce bylo odhlasováno, že mládež přenechává své jméno i místo ve sborovém životě mladším. Rozhodnutí je výsledkem již rok a půl trvajících diskusí o tom, jak má mládež vypadat, neboť většina členů chodí trvale do práce, případně dokončuje svá vysokoškolská studia, někteří pak mají i malé děti. Dejvický sbor se proto výhledově může těšit na mládež novou, jejíž jádro se již formuje kolem skupiny konfirmandů. Naše stárnoucí skupinka však nechtěla přijít o společné setkávání, transformuje se tudíž v tzv. Nedělníky, kteří se budou scházet každou třetí neděli v měsíci. Po kávě a čaji zůstanou ve sborových prostorách na společný oběd, zpívání i tradiční biblický program.

-mládež-

Křesťanská služba

Návštěva u sestry Daniely Zachové

V neděli, 17. prosince jsem byla navštívit v DS Dáblice s. Zachovou. Domluvily jsme se na 12.30 hod. Když jsem tam dorazila, sestra Zachová byla ještě v jídelně. Chvilí čekání jsem si zkrátila prohlížením nástěnky s bohatým programem na prosinec včetně návštěvy dětí ze školky a vánočně upravené

klubovny. Když potom vyšla z jídelny, šly jsme do jejího pokoje, ve kterém teď bydlí sama. Uvařila mi kávu, já jsem přinesla cukroví a povídaly jsme si téměř tři hodiny. O jejím současném životě, rodině, ale taky o našich zážitcích z minulých let coby farářských dcer a jak se to podepsalo na našich dalších osudech. Když jsem se pak podívala z okna, venku pěkně chumelilo.

S. Zachová už se huře pohybuje, ven chodí jen s holí, což jí ztěžuje návštěvu nedělních Bohoslužeb. Domluvily jsme se, že za ní občas zajdu.

DS Ďáblice na mne působil dobrým, poklidným dojmem v hezkém prostředí okolí lesa. Myslím, že to bylo pro nás obě hezké nedělní adventní odpoledne.

Nad'a Sleziačková

Umění říkat „NE“

Všichni se v životě stále učíme. Chápat druhé, chápat sebe. Pomáhat druhým, pomáhat sobě. Jednat s druhými v duchu lásky a vzájemného pochopení. Mezilidské vztahy jsou složité a jak se v nich vyznat se někdy učíme celý život. A ani na konci svých dnů si nemusíme být jisti, že jsme to zvládli.

Jednou z důležitých „disciplín“ v rámci mezilidských vztahů je umění říkat „ne“. Když něco nechci, když něco odmítám, měl bych mít možnost jasně vyjádřit svůj nesouhlas. Je proto více důvodů a jeden je pádňější než druhý:

- abych byl sám sebou;
- abych nezahlavil sám sebe;
- abych „nepáchal dobro“ tím, že zapomenu na sebe;
- abych se nesnažil zavděčit druhým.

Samozřejmě mluvím o „ne“ v běžném životě, kdy nejde o mezní životní situace, o záchranu života, podání pomocné ruky. I když i o tom se dá diskutovat, i tam existují určitě nějaké hranice.

Víte mnoho z nás si myslí, že v tomto ohledu se umí jasně vyjádřit a jasně vymezit. Prostě vysloví své „ne“ a hotovo. Ale ono to není tak jednoduché. Není „ne“ jako „ne“. Důležité je, s jakou emocií je vysloveno. Co ho takzvaně doprovází. A jaké pocity po vyslovení onoho slůvka prožívá dotčený člověk.

A tady jsem u základu problému. Vyslovené odmítnutí by nikdy nemělo být sděleno

- s pocitem viny,
- se strachem,
- z pomsty.

Pocity viny vedou k tomu, že ostatní cítí, že si za odmítnutím nestojíte, že sám sebe vlastně zpochybňujete a podle toho se k Vám druzí budou následně chovat.

Strach, že když odmítnu, nebudou mě mít rádi, budou se na mě zlobit, vede k agresivnímu chování a agresivní „ne“ není okolím přijato. Naopak vede k odsouzení dotyčného člověka.

Pomsta je naprosto nesprávný postoj, který opět vyvolá negativní reakci a nikdy nepovede k přijetí.

Jaké by to tedy mělo být to správné „ne“?

- klidné, asertivní, ale pevné,
- láskyplné k sobě i druhým (to je opak pomsty),
- bez pocitu viny,
- beze strachu.

Věřte, že jen takové „ne“ má šanci být přijato. Každý má právo být sám sebou. Každý má právo odmítnout situace, které mu nevyhovují či které mu přinášejí bolest.

Jiřina Muzikářová

Chvilke po bohoslužbách při uvedení ghanské velvyslankyně do funkce

Kalendář na leden 2018

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	1. 1. Nový rok s VP 7. 1. 14. 1. 21. 1. 28. 1. s Našimi pěvci	Pavel Ruml Pavel Ruml Michael Otfísal Pavel Ruml Pavel Ruml
Biblická hodina	od 9. 1. v úterý v 17:30	
Děti	maminky s dětmi: vždy 1. čtvrtek v měsíci v 9, 30 4. 1. v 17:00	
Konfirmandi	pátek ve 14:30 26. – 28. 1. soustředění na Hvozdnici	
Mládež a dorost	Nedělníci 21. 1. po bohoslužbách	
X-cátníci	9. 1. v 19:00	
Naši pěvci	středa 18:30	
Křesťan. služba	7. 1. po bohoslužbách	
Hodina pohybu	sledujte ohlášky (do uzávěrky nedodáno)	
Klub poznávání	11. 1. návštěva výstavy “Arcivévoda Ferdinand II. Habsburský”, sraz 10,00 před Valdštejnskou jízdárnou	
Křeslo pro hosta	25. 1. v 19.00 - Jindřich Šídlo k aktuální politické situaci	
Staršovstvo	4. 1. v 19:00	
Zpívání - Stodůlky	od 12. 1. pátek v 9:15	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 21. 1. 2018.

Únorové číslo vyjde 28. 1. 2018.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml)

tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**